

ЗА ЧОВЕШКИЯ РОД ДО ПОТОПА

Първият син на Адам бил **Каин**, а вторият – **Авел**. Каин се занимавал със земеделие, а Авел бил пастир на овце¹.

Веднъж Адамовите синове принесли дар на Бога. Каин дарил от земните плодове, а Авел от първородните от стадата си. Бог, Който е сърцеведец, видял, че Авел принася дара си с усърдие, а Каин - без усърдие. Затова разкрил пред Авел Своего благоволение², а дареното от Каин не приел.

От завист Каин убил брат си Авел.

Бог проклед убиеца и оттогава Каин се скитал по света без да намери покой.

Вместо Авел, Бог дарил на Адам трети син – **Сит**. От Сит се родили благочестиви³ и добри хора, а от Каин – зли и нечестиви³.

Сред потомците на Сит особено известен със светия⁴ си живот е **Енох**. Той бил така обичан от Бога, че Господ го взел на небето, без да го постигне болест и телесна смърт.

С времето потомците⁵ на Сит влезли в съпружество с потомците на Каин. От това почти всички хора се развъртели⁶. Единствен праведен⁷ и привличащ Божията милост бил **Ной**.

И КОГАТО БЯХА НА ПОЛЕТО,
КАИН НАПАДНА БРАТ СИ АВЕЛ
И ГО УБИ.

IVB

(БИТ. 4:8)

1. **Пастир на овце** – овчар.
2. **Благоволение** – благосклонност, обич.
3. **Благочестиви, нечестиви** – спазващи или неспазващи Божията воля. Благочестивите вършат добри дела, а нечестивите – зли.
4. **Свят** – спазващ Божията воля и противящ се на греха.
5. **Потомци** – тези, които произхождат от някого. Синовете са потомци на бащите и дедите си, а всички хора са потомци на Адам и Ева.
6. **Развъртели се** – повредили се от злото.
7. **Праведен** – водещ правилен живот в съгласие с Божията воля.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

- В.** Как се наричал първият син на Адам?
О. Каин.
- В.** А вторият?
О. Авел.
- В.** С какво се занимавали синовете на Адам?
О. Каин се занимавал със земеделие, а Авел бил пастир на овце.
- В.** Какви дарове принесли на Бога Каин и Авел?
О. Каин принесъл в дар на Бога от земните плодове, а Авел – от първородните от стадата си.
- В.** Как Бог приел даровете им?
О. Бог разкрил пред Авел Своето благоволение, а дареното от Каин не приел.
- В.** Защо Бог постъпил така?
О. Защото Авел принесъл дара си с усърдие, а Каин – без усърдие.
- В.** Какво направил после Каин?
О. От завист убил брат си Авел.
- В.** Как Бог наказал Каин – убиеца?
О. Той го прокълел и поради това от този момент Каин не намерил никъде спокойствие.
- В.** С кого вместо Авел Бог дарил Адам?
О. С трети син, на име Сит.
- В.** Какви хора произлезли от Сит?
О. Благочестиви и добри.
- В.** А какви хора произлезли от Каин?
О. Нечестиви и зли.
- В.** Кой от потомците на Сит е особено известен със светостта на живота си?
О. Енох.

- В.** Как Бог наградил Енох за праведния му живот?
О. Взел го на небето с тяло и душа, без да го постигне болест и телесна смърт.
- В.** Как потомците от доброто и злото племе се смесили помежду си?
О. Чрез съпружество.
- В.** Какво произлязло от това смесване?
О. Почти всички хора се развъртели.
- В.** Останал ли някой привличащ Божията милост?
О. Такъв бил праведният Ной.

Мили деца,

Вие научихте какво станало с първите братя на земята — Авел и Каин. А как трябва да се обичат братята — християни, ще узнаете от следния разказ:

Живели някога двама братя. Те наследили бащиния имот. След това големият се оженил, а по-младият си направил дом в другия край на имота — отделно от братовото семейство.

Бедно живеели братята, в труд минавали дните им.

Случило се, че една година реколтата била лоша и наесен хамбарите останали полупразни.

Мислел си младият брат:

— Тежки времена дойдоха. Но по-трудно е на моя брат, защото той има жена и деца и много хора в дома му гладуват. Затова по-добре да прехвърля от моето зърно в неговия хамбар. Аз все някак си ще прекарам.

Речено-сторено. Изчакал младият брат да се стъмни, взел две кофи, напълнил ги със зърно и тихичко ги пресипал в братовия хамбар. Повторил това още няколко пъти. Но чудно нещо: зърното в хамбара му не намалявало и сутрин, когато погледнел, виждал, че има толкова жито, колкото имало и преди. Чудел се братът какво става.

Една нощ той се запътил към своя хамбар отново с празните кофи. Но чувайки шум в мрака, притихнал. На лунната светлина видял, че вратите на хамбара му са отворени. "Навярно е влязъл крадец" — помислил си той.

За своя голяма почуда видял как големият брат пресипва от своето жито и тихо говори:

— Милият мой брат! Как ли гладува! Ето жена ми има богати роднини, които ще ми помогнат, а нему кой да помогне?! Ето ти, братко, от моето зърно.

Смаян гледал младият брат. Едва сега разбрал защо зърното от хамбара му не намалявало.

— *Господи, благодаря Ти! Вече знам, че докато има на земята хора, вярващи в Теб, с Твоя помощ ще надмогнат всяко зло!* — рекъл той с бликнали от умиление сълзи и прегърнал брат си.

